

[Formanden]

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om opfyldelse af grundlovens § 75.

[Af Glistrup (FP) m.fl.]

(Lovforslag nr. L 52. Fremsat 29/10 80. Første behandling 25/11 80. Betænkning 19/2 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Det bedste ved det forslag der nu foreligger til anden behandling, er, at man så må håbe, når det er stemt ned af alle andre partier end fremskridtspartiet, at vi ikke skal se den slags her i folketingsalen mere.

Forslaget drejer sig jo om at indføre slave-ri i Danmark igen, og det er lønmodtagerne, som skal stå model til dette – lad mig sige det forsigtigt – griseri fra fremskridtspartiets side. Jeg håber, at det er sidste gang, vi ser dette forslag.

Glistrup (FP):

Det bedste er at afskaffe arbejdsløsheden, og det er meget, meget let for dette folketing, hvis dets flertal vil det, for det er jo ikke, fordi der mangler arbejde. Der er uendelige mængder af arbejde, som under alle omstændigheder skal udføres før eller senere, bl.a. når vi skal afvikle vor udlandsgæld. Nej, det eneste problem, der er i forbindelse med arbejdsløsheden, er, at vi ikke kan beskæftige vor fulde arbejdskraft til den pris, der er på arbejdskraften i øjeblikket. Det eneste problem i forbindelse med arbejdsløsheden er at nedsætte prisen på arbejdskraft.

Så kommer man og siger: uh, fremskridtspartiet vil trykke lønnen; men det vil vi jo slet ikke, tværtimod vil vi forhøje lønnen, og man kan glimrende både nedsætte prisen på arbejdskraft og forhøje lønnen, reallønnen og den nominelle løn, samtidig, nemlig ved at nedsætte mægtig meget den skat, der er på arbejdskraften, indkomstskatten. Sættes den tilstrækkeligt ned, kan vi få en samlet lønudgift, som ikke er højere, end at vi kan beskæftige rub og stub af, hvad vi har af arbejdskraft, på normal, produktiv måde, så vi kan indfri vores udlandsgæld.

Men det er jo ikke den vej, regeringen vil, og det er helt oplagt, at den vej, regeringen går, giver mere og mere arbejdsløshed. Det er jo sådan, at de, der har tilbøjelighed til mareridt, har det på den måde, at de forestiller sig, at den nuværende regering kommer til at sidde så længe, at den kan fremsætte sin beskæftigelsesplan nr. 100, og det vil så resultere i, at arbejdsløshedstallet runder millionen, for det er jo ganske givet, at for hver gang regeringen fremsætter en beskæftigelsesplan, betyder det i sig selv, at arbejdsløsheden stiger. Det er ganske og aldeles klart logisk, for beskæftigelsesplaner og erhvervsfremmeplaner, og hvilke misvisende ord man i øvrigt bruger om det, betyder jo simpelt hen bare, at der skal opkræves nogle flere penge i skat, og det vil sige, at der er nogle flere virksomheder, der må indskrænke, fordi der bliver øgede omkostninger, som nedfælder sig i produktionen.

Hvor langt det er kommet henimod den million arbejdsløse, som ganske klart er det, som regeringens politik styrer henimod, holder regeringen åbenbart gevaldig hemmeligt. Et morgenblad i dag lader forlyde, at vi nu er kommet op på de 273.000, men det har ikke været muligt at få regeringen til at indrømme det. Det kunne vi måske få ved denne lejlighed. Hvor meget er det senest opgjorte arbejdsløshedstal i Danmark? Kan vi ikke få det at vide, når engang regeringen er færdig med at forsøge at løse problemerne i El Salvador eller Polen, eller hvad det er, regeringen beskæftiger sig med at løse, måske fjernere ting som postterminalen, eller hvor man nu ellers har sine tanker henne? Lad os få at vide: hvor mange arbejdsløse har vi i Danmark?

Men så længe man fører denne arbejdsløshedspolitik, er det næstbedste, vi kan gøre, at

[Glistrup]

stemme ja til det forslag, som vi her har til behandling, og som er et menneskeligt vældig imødekommende forslag, først og fremmest over for de arbejdsløse. De arbejdsløse får ikke deres tilværelse slået i stykker, sådan som de gør under det onde socialdemokratiske regime, hvor man i den grad undergraver og ødelægger alt for de arbejdsløse.

Hr. Kaj Poulsen, der åbenbart har gået i George Orwells skole, talte om, at dette var slaveri ud fra synspunktet, at frihed er tvang, og hvad det nu ellers hedder hos Orwell. Dette er det bedste frihedsbudskab, der nogen sinde er kommet til den danske arbejderklasse. Man kan hver evig eneste dag frit vælge, om man vil gå på arbejde eller man ikke vil gå på arbejde. Man kan frit vælge, om man vil gå på arbejde i Københavns kommune, i Glostrup kommune, i Hellerup, eller hvor man vil gå på arbejde henne. Det er lige præcis det stik modsatte af det, som hr. Kaj Poulsen forsøgte at foregøgle i det indlæg, som han fremførte.

Men det er ikke bare en menneskeligt værdig håndsækning til de arbejdsløse, dette forslag udtrykker på en helt anden måde end f.eks. disse forkølede forsøg, som arbejdsministeren gør med sin jobtilbudsordning, der jo fik sin rette bekomst på SiD-mødet i går, hvor man åbenbart var noget mere vågen, end man er i arbejdsministeriet.

Det er således, at dette også samfundsøkonomisk vil være vældig godt, for der er jo ikke nogen som helst mening i – som det dog gik op for statsministeren, da han havde sit lyse øjeblik i Århus her kort før jul – at man simpelt hen spilder al den værdifulde arbejdskraft, som vi nu ikke gør brug af; dette forslag er et udtryk for, at man kan begynde at gøre brug af hele den samlede arbejdsstyrke til noget fornuftigt og noget godt arbejde.

Og det er jo løsningen på paradoksproblemet, for mens man har diskuteret paradoksproblem år ud og år ind, er der ingen, der har fået øje på, hvad paradokset i virkeligheden går ud på. Paradokset går jo i virkeligheden ud på, at den, der skal på arbejde, skal bruge 9–10 timer om dagen, når man tager transporten frem og tilbage med, mens den arbejdsløse har den tid fuldt til sin rådighed. Det er jo dér, det skrigende misforhold kommer, ikke i, at man eventuelt fra visse arbejdsgivere og overklassefolk begynder at misunde folk, at de får den understøttelse,

som de gør. Det er jo en fuldstændig forfejlet måde at fremstille paradoksproblemet på.

Vi kan med andre ord konkludere, at hvis dette folketing ville nationens vel, så stemte man ja til dette lovforslag, som virkelig er den konstruktive, menneskelige, hjertevarme løsning på de problemer, som vi er blevet kastet ud i med hensyn til arbejdsløsheden.

Men det er altså sådan, at partitaktiske hensyn, misundelse og smålighed åbenbart er mere afgørende for flertallet, og det må vi så finde os i. Men jeg skal love hr. Kaj Poulsen og alle andre, at vi skal komme igen og igen og igen og igen med dette forslag, for den tale, hr. Kaj Poulsen holdt, svarede så nogenlunde til, hvad de såkaldte frikonservative sagde til hr. K. K. Steincke her i denne sal for 60 år siden, da han kom igen og igen med sin socialreform, der var den tids § 75-forslag. De sagde: lad os få dette fejlet ud, fordi de i hele deres magtbrynde og etablerethed var så ganske sikre på, at det var det, som skulle gennemføres. Hr. Kaj Poulsen og hans folk er nutidens højrefolk, det er nutidens mennesker, der afviser nytænkning og kun tænker på, at nu sidder de på det etablerede magtapparat, og så er de ret ligeglade med de stakkels ungdomsarbejdsløse, med de stakkels mennesker rundt omkring, som man i den grad piner og plager med den arbejdsløshedspolitik, der føres af denne regering, i stedet for at følge det beskæftigelsesfremmende forslag, vi her tager op til behandling. Jeg håber, man vil bruge de 3 dage, der er, til vi skal have tredje behandling, til at omsinde sig, så vi kan få rigtig mange stemmer for dette lovforslag.

Arne Melchior (CD):

Jeg synes, at selv sådan et lovforslag godt kan give anledning til at sige et par ord under anden behandling. Hvad CD mener om forslaget, sagde vi ved første behandling, og det gentog hr. Kaj Poulsen her i dag kort og fyndigt; det kan vi ikke blive uenige om med hr. Kaj Poulsen og hans parti og med de øvrige partier.

Når jeg tager ordet, er det for at sige, at intet er så galt, at det ikke er godt for noget, og måske måtte jeg henlede arbejdsministerens opmærksomhed på halvdelen af første sætning i lovforslagets § 5. Jeg opfordrer ikke til et svar fra arbejdsministeren i dag, for

[Arne Melchior]

jeg ved, at hvis han giver mig det, så bliver det negativt, og det vil jeg nødig samle på.

Men jeg vil bede arbejdsministeren i den store tænkerunde, han jo dog er i alligevel i øjeblikket, tænke på den sætning, der lyder: enhver har ret til at drive arbejdsformidling. Når man læser paragraffen til ende og i bemærkningerne læser, hvad der siges om § 5, forstår jeg det sådan, at forslagsstillerne primært har sigtet på, at arbejdsløshedskasserne skal have ret til på ny også – eller alene – at drive arbejdsformidling.

Men jeg vil godt tage sætningen lidt mere, om jeg så må sige, fuldtonende, med streg under »enhver«. »Enhver har ret til at drive arbejdsformidling«. Hvad skulle der egentlig være i vejen for det? Arbejdsministeren kommer jo også i lande, hvor man i avisernes annoncepalter eller på butiksruder og skilte kan se, at her ligger der et bureau, en forretning, en person, som påtager sig at skaffe stillinger til folk eller skaffe stillinger besat med folk. Vi har det også herhjemme. Vi har vikarbureauer. Der er jo lige fremsat et nyt lovforslag om dem, og jeg håber, de får en lettere tilværelse i fremtiden. Men so oder so har vi dem, og de gør et arbejde, som aldrig nogen har kunnet bevise har været til skade for et eneste menneske, men det er givet, at man kan få i titusindvis af vidner til at sige: jeg var glad for den tjans, jeg fik ad den vej – ligesom vi kan få virksomheder til at sige noget tilsvarende.

Vi har også modelbureauer, vi har litterære agenter og andre slags kunstneragenter, og vi har headhunterfirmaer, altså dem, der formidler specielt kvalificeret arbejdskraft, men faktisk er denne virksomhed gået noget ned i bredden efterhånden. Der er virksomheder, der påtager sig at matche en arbejdssøgende med en arbejdsplads og se at få det bedst mulige ud af det. Hvad skulle der egentlig være i vejen – det beder jeg arbejdsministeren tænke over – hvem skulle det tage noget fra?

Selvfølge skal de pågældende holde landets love, det siger sig selv. Jeg tror ikke, at kontrollen ville blive så vanskelig, det er et teknisk spørgsmål, vi kan se på, men hvad skulle der principielt og politisk være i vejen for, at enhver matchmaker, som kan bringe et forhold i orden, får betaling enten af den, der får stillingen, eller af den, som får sin stilling besat, sit arbejde udført? Hvad skulle

det skade skatteyderne, hvad skulle det skade staten, hvad skulle det skade regeringen? Gør mig en tjeneste, tænk det grundigt igennem! Vi må se med friske øjne på den side af sagen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Arne Melchior satte et spørgsmålstejn ved, om fremskridtspartiet med ordet »enhver« i forslaget § 5 mener enhver, og hr. Arne Melchior henviste så til, hvordan bemærkningerne til § 5 var skrevet. Hvis hr. Arne Melchior nu var kommet helt til ende med sin læsning af bemærkningerne til § 5, ville enhver tvivl være bortvejret hos ham. I sidste afsnit af bemærkningerne til § 5 står der i de første par punkttummer:

»Rent praktisk vil det nok blive LO-bevægelsen, der bliver drivkraften på disse områder, men monopoler skal fagforeningerne ikke have. Kan forsikringsselskaber, vikarbureauer eller andre konkurrenter effektivt, skal de også have lov til det. På den måde opnås de bedst mulige betingelser for arbejdskraften, uden spild af unødige samfundsressourcer.«

Med andre ord: hr. Arne Melchior behøver ikke at være bange. Det var fuldt ud fremskridtstanker, han fremsatte ved denne lejlighed fra folketingets talerstol, og når han endelig fortjener ros, skal han også have den.

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal kun for sandhedens skyld tage ordet igen og prøve at retlede hr. Glistrup, når han taler om, at det lovforslag, vi her behandler, er udtryk for nytænkning. Nu ved jeg ikke, hvorfor der er skiftet ordfører i fremskridtspartiet, men det er vel, fordi de 11-12 stykker, der var om forslaget, efterhånden er faldet fra; de har fået læst forslaget og set, hvad det drejer sig om, og så skal en ordfører fra hr. Glistrup forsøge at fortælle, hvad dette forslag drejer sig om, uden at komme ind i materien af forslaget, hvad det egentlig går ud på.

Men når nytænkning i hr. Glistrups forstand betyder, at vi skal føre arbejdsmarkedssituationen tilbage til begyndelsen af forrige århundrede, tror jeg snarere, man kan sige, at det drejer sig om gammelmandstænkning, som vel ikke engang hørte hjemme i

[Kaj Poulsen]

Danmark i det forrige århundrede, men som vi skulle til Sydafrika og de sydafrikanske republikker for at finde mage til. Vi kan da være glade for, at der efterhånden har været så stort et frafald i hr. Glistrups eget parti, men nu kan jeg se den tro væbner, hr. Poulsgaard, også er her igen.

Jeg håber altså, at vi ikke skal se dette lovforslag mere her i folketinget, for nu er det kommet til behandling. Vi havde tilbudt, at det umiddelbart kom til behandling i folketinget, men det kunne man ikke lide fra fremskridtspartiets side. Nu håber jeg, at denne behandling af disse tanker vil være den sidste.

Poulsgaard (FP):

Forleden havde vi en arbejdsløshedsdebat her. Fjernsynet viste en tom sal – det gør det så tit – og vi har set i læserbrevkasser og i avisen, at der har været stor forargelse over den tomme sal. Hvad ser vi så her? Alle partier bortset fra socialdemokratiet og så hr. Arne Melchior – ham kan man ikke rigtig regne med – holder sig fuldstændig væk fra det mest epokegørende forslag, der er fremsat i dette århundrede. (*Munterhed*). Det mest epokegørende forslag, der er fremsat. Hr. Kaj Poulsen nikker.

Jeg har haft den glæde at være inviteret af hr. Kaj Poulsens partifæller til at diskutere det med hr. Kaj Poulsen i Ålborg, og der var lydhørhed for disse tanker, da de blev serveret på den rigtige måde. De skal ikke serveres på hr. Kaj Poulsens måde, hvor det går på, at de er udtryk for slavemarkedspolitik. De har intet med slavemarkedspolitik at gøre, men de er tilpasset nutiden, og det er da tanker, som både statsministeren og økonomiministeren har gjort sig. Økonomiministeren har jo sagt: skulle vi ikke lade de unge arbejde på disse ubekvemme tidspunkter? Statsministeren har sagt: de *skal* tage et arbejde! Så det falder det i tråd med.

Men jeg kan i hvert fald ikke glæde hr. Kaj Poulsen med at sige, at dette lovforslag ikke kommer frem mere. Det skal komme frem år efter år, så længe fremskridtspartiet orker det, og jeg kan sige til hr. Kaj Poulsen, at der er flere og flere i fremskridtspartiet, der får øjnene op for det rigtige i disse tanker og ideer. Der er i hvert fald intet frafald, det kan jeg garantere for.

Nu har vi jo en socialminister, der også somme tider begynder at tænke nye tanker, og hun siger: det er jo en kedelig tendens, at man i perioden mellem studietiden og pensionstiden skal arbejde. Det var godt nok sagt sådan lidt i spøg, men dette er et forslag, der skal sætte arbejde i relief igen, gøre det rigtigt at bestille noget. Det er dem, vi skal give kors og bånd og stjerner på, og ikke nogle socialdemokratiske magthavere. Dette lovforslag vil bringe lykke til menigmand i Danmark. Det er om dette forslag, vore børn og børnebørn vil sige: hvorfor fik I ikke vedtaget det i 1980 eller 1981, hvorfor skulle I vente til 1990? For på et eller andet tidspunkt bliver vi nødt til at vedtage det, så det skal nok komme frem, så længe vi er her i salen, hr. Kaj Poulsen.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Af hensyn til den fremtidige historieskrivning var det måske en idé, at fremskridtspartiet opregnede, hvilke epokegørende forslag det var kommet med.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det er jo vanskeligt, når hr. Poulsgaard kommer med så mange halve sandheder, som han gør. Men én ting skal jeg endnu en gang anbefale hr. Poulsgaard: læs dog dette forslag! Læs dog, hvad det er, der står deri! Det er ikke økonomiministerens eller andres tanker. Tankerne bygger på fremskridtssamfundet, hvor der skal afskediges 140.000 i den offentlige sektor, og så skal de ansættes igen i nøjagtig de samme stillinger, som de er afskediget fra, men til 240 kr. om dagen. Det er det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Hr. Poulsgaard har jo belært offentligheden om, at han har været i folketinget i 7 år og har beskæftiget sig meget med arbejdsformen. Men der er tilsyneladende nogle ting, der er undgået hr. Poulsaards opmærksomhed, når han nu ønsker at forlænge debatten.

Dette er en andenbehandling, hvor vi normalt har en debat, hvis der er kommet ændringsforslag eller der er kommet noget nyt

[Dyremose]

frem under udvalgsarbejdet. Men i arbejds-markedsudvalget, hvoraf hr. Poulsgaard jo ikke er medlem, har der kun været ganske få spørgsmål til dette lovforslag. Der er ingen væsentlige nye ting dukket frem under udvalgsbehandlingen, og alligevel vil hr. Poulsgaard gerne, at vi skal misbruge tingets og offentlighedens tid på at gentage det, vi sagde ved første behandling. Det ønsker vi ikke at medvirke til, og det er grunden til, at vi ikke har taget ordet i ordførrækkefølgen. Vi syntes ikke, der var noget nyt at sige, men vi skal da gerne finde vores tale fra førstebehandling og gentage den, hvis hr. Poulsgaard vil høre den én gang til for prins Knud.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Nu fik vi så at høre, at de konservative ikke synes, man skal spille tid på at diskutere arbejdsløshedsproblemet, men det må jo stå for de konservatives regning. Arbejdsløshedsproblemet er så alvorligt i dette samfund, at vi godt kan behøve at diskutere det, også når vi har andenbehandling.

Jeg synes, at når vi er nået frem dertil, at selv hr. Arne Melchior har nået at sætte sig ind i paragrafferne og fundet ud af, hvad det drejer sig om, burde vi, hvis vi bliver ved med at mase på med det, også kunne få nogle socialdemokrater til at forstå, hvad det drejer sig om. Uanset hvor meget man vil dementere det, er det helt oplagt, at en række regeringsmedlemmer har set nogle af tankerne i det, og jeg vil da sige, at når jeg tager ordet, er det, fordi jeg gerne vil takke for, at regeringsmedlemmerne har hentet inspiration hos fremskridtspartiet. Det tegner godt, og det inspirerer os til hurtigst muligt at arbejde videre med dette lovforslag. Jeg synes faktisk, man skulle tage og bide hovedet af al skam og så indrømme, at der godt kan hentes inspiration uden for den socialdemokratiske verden. Man trænger til inspiration i socialdemokratiet. Man trænger hårdt til det. Hvorfor dog så stivnakket holde fast på, at man kun vil bevæge sig i sin egen tankeverden? Tag dog og hør efter, hvad andre har at sige!

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg synes ikke, hr. Poulsgaard skal klage over den tomme sal. Mere end den halve regering er til stede og andre koryfæer fra socialdemokratiet, og jeg ser også, at de øvrige partier er særdeles godt repræsenteret. Men der er jo taleret her og ikke talepligt, og gid nogle flere medlemmer ville have den evne at tie stille i rette tid. Jeg øver mig stadig væk . . . (*Munterhed*). Jeg øver mig stadig væk på at lære mig dette, da jeg jo ikke har den evne naturgivent. Tak til hr. Dyremose, fordi han satte tingene på plads.

Jeg hæftede mig ved, at hr. Kaj Poulsen heller ikke havde nogen bemærkning til min understregning af første halvdel af § 5's første sætning, og det tager jeg lidt optimistisk som måske et godt tegn, så min opfordring til arbejdsministeren om at overveje denne sag meget grundigt udstrækker jeg hermed til hr. Kaj Poulsen og hr. Søren B. Jørgensen. Måske skulle vi endda gå hen og give en eller anden præmie til enhver, der skaffer nogen en arbejdsplads uden på anden måde at ligge til byrde.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Jeg vil ikke lade det stå uimodsagt, at hr. Askjær Jørgensen forsøger at få vores manglende interesse for at gentage os selv i forbindelse med dette forslag til at se ud, som om vi ikke er interesserede i at bekæmpe arbejdsløsheden. Det er vi i meget høj grad, men vi havde for nylig en meget lang debat om hele arbejdsløshedssituationen og specielt ungdomsarbejdsløshedssituationen, og vi synes egentlig, det er vigtigere, at vi kommer ind i det konkrete lovgivningsarbejde for at afhjælpe ungdomsarbejdsløsheden gennem nogle konkrete, realistiske lovforslag fremfor dette makværk fra fremskridtspartiets bageri.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Der er jo nogle mennesker, der kun kan høre, når de selv snakker, og hr. Arne Melchior er selvfølgelig blandt dem. Jeg sagde jo ganske tydeligt, at det var under den store arbejdsløshedsdebat, vi havde, der var en tom sal, ikke, at der var en tom sal i dag, så hr. Arne Melchior kunne have sparet sig disse ord.

[Poulsgaard]

Til hr. Dyremose vil jeg gerne sige, at jeg kender udmærket godt arbejdsgangen herinde, og det bekræfter jo bare, at I simpelt hen negligerer dette forslag. Hvorfor er der ikke stillet spørgsmål om det i udvalget? Det skulle være et af de lovforslag, hvorom der skulle være stillet i stribevis af spørgsmål, for det er jo simpelt hen nytænkning og noget epokegørende. Det epokegørende, hr. Flygaard, ligger i, at arbejdsløsheden afskaffes for bestandig i dette land. Det epokegørende ligger i, at nu kan de ældre mennesker få en anstændig behandling i deres hjem. Det epokegørende ligger i, at der ikke er nogen unge mennesker, der skal gå ud i en uvis fremtid. Hvis ikke hr. Flygaard forstår, at det er epokegørende, vil jeg opgive at belære ham om, hvad der er epokegørende.

(Kort bemærkning).

Nymann (FP):

Hvis arbejdsløsheden er en forbandelse, og hvis ungdomsarbejdsløsheden er en forbandelse, må man gøre noget. Det, vi har fremlagt her, er fremskridtspartiets udkast. Lad det være godt, eller lad det være dårligt, det er det bedste, vi har gjort. Det er muligt, at det kunne være bedre. Én ting ved vi: det, der er fremsat, er intet værd, og det vil vise sig på længere sigt, at det vil være fuldstændig værdiløst. Når der derfor er så megen kritik mod dette, så prøv at komme frem med noget, der er bedre, for vi ved, at med det, der er fremme, vil dette spøgelse, der hedder arbejdsløshed, accelerere mere og mere, og det vil undergrave hele vort samfund. Når de unge, der engang skal holde liv i os, skal til at arbejde, hvad kan de da arbejde ud fra? De har jo aldrig lært noget. Derfor må det være det vigtigste i dette folketing at finde ud af, hvordan vi kan få denne arbejdsløshed bekæmpet.

Nu har fremskridtspartiet gjort dette. Lad os så se, hvad I andre vil gøre. Jeg er sikker på, at det, I nu gør, intet er værd, og derfor håber vi på nye udspil, men så længe I fjerner jer alt for meget fra det, vi har fremsat her, vil det ingen virkning have, for det er den eneste måde.

Jeg har på fornemmelsen, at socialdemokratiet ene og alene bruger de arbejdsløse til at lave en hær af højt betalte mennesker, som på baggrund af den understøttelse, de

får, er tvunget til at stemme på socialdemokratiet, og hvis man bruger det på den måde, vil jeg synes, det er en skandale. Men som jeg har set det, er det eneste, man bruger de arbejdsløse til, at lave denne hær, som man udnytter til at få socialdemokratiske stemmer, og det er en ulykke.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det er muligt, at hr. Dyremose kun har inspiration til at gentage sig selv, det skal jeg ikke blande mig i, men i vort parti er vi af den opfattelse, at så længe arbejdsløshedsproblemet ikke er løst, har vi en forpligtelse til at forsøge at løse det. Vi mener, at folketinget har ansvaret for, at der er arbejdsløse medborgere i dette samfund, og det er åbenbart for enhver – det er dokumenteret, enhver kan se det i tørre tal i Danmarks Statistik osv. – at der findes langt over 200.000 arbejdsløse. Så længe det problem ikke er løst og vi ikke har en arbejdsminister, der er i stand til at anvise, hvordan det skal løses, er det oppositionens pligt at give regeringspartiet al den inspiration til nytænkning, som det er muligt. Derfor bliver vi ved med at hamre løs på regeringen, uanset om hr. Dyremose kan holde ud at diskutere arbejdsløshed hver uge eller ej; det må være op til de konservative. Men vi kan holde ud at arbejde med dette problem hver dag.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg undrer mig over, om det, vi er vidne til her, er et af de såkaldte åbne gruppemøder i fremskridtspartiet. Når jeg undrer mig over det, er det ikke bare, fordi en talstærk repræsentation for fremskridtspartiets folketingsgruppe har taget ordet for at berige debatten om dette lovforslag, men så er det også, fordi det er en kendsgerning, at det end ikke er lykkedes forslagsstillerne at overbevise fremskridtspartiets folketingsgruppe om fornuften i dette forslag. Kan man virkelig forlange, at vi andre skal tage et forslag seriøst, som man end ikke kan overbevise medlemmerne af fremskridtspartiets folketingsgruppe om fornuften i?

Man er utilfreds med, at der ikke er ofret større opmærksomhed på forslaget, og jeg forstår, at det er en selvanklage, for jeg har ikke hørt én eneste af talerne heroppefra sige

[Arbejdsministeren]

ét eneste ord om, hvad dette forslag går ud på, og når man kender forslaget, kan man ikke fortænke dem i denne tavshed og denne beskedenhed. Lovforslaget er simpelt hen det ringeste forslag, der overhovedet er stillet om bekæmpelsen af det samfundsonde, som arbejdsløsheden er, og der er ingen forbindelse – jeg gentager – ingen forbindelse – mellem de tanker, statsministeren, økonomiministerne og andre medlemmer af regeringen har fremsat om bekæmpelsen af arbejdsløsheden, og så det forslag, som fremskridtspartiet her har fremsat.

Jeg mener, at det nådigste, det absolut kærligste, vi kan gøre over for fremskridtspartiet, er at give dette forslag en så stilfærdig begravelse som overhovedet muligt og så opfordre fremskridtspartiet til, i stedet for disse voldsomme anklager mod andre for ikke at ville lytte til fremskridtspartiet, at medvirke til det, som der er et stort flertal for i folketinget, nemlig fremskaffelse af alle de erhvervsuddannelsespladser, som der jo virkelig er perspektiv i at give de unge, de 20.000–25.000 lære- og praktikpladser, som der er behov for til de unge, sikring af, at ingen skal gå længere tid arbejdsløs, uden at der bliver givet et tilbud om arbejde, tilslutning til, at vi får udført en række af de arbejdsopgaver i samfundet, som i dag ikke bliver udført, men som der er mulighed for at få udført netop i en arbejdsløshedssituation, altså i korthed alle de positive forslag, der fra regeringens side med støtte fra et bredt flertal her i folketinget arbejdes på i øjeblikket.

Jeg kan altså ikke føje hverken hr. Poulsaard, hr. Glistrup eller andre med en positiv bemærkning om dette lovforslag. Det fortjener, som jeg sagde det tidligere, en død i stilhed; det har det desværre ikke fået, men vi kan dog glæde os over, at døden er en kendsgerning.

Glistrup (FP):

Ja, ja, der kommer en opstandelse efter døden, og det burde i hvert tilfælde hr. Svend Auken med hans præstefamilie være klar over.

Nu var det selvfølgelig rart at høre, at arbejdsministeren var kærlig over for fremskridtspartiet, og fordi der var nogle fremskridtsfolk, der havde en anden mening,

mente hr. arbejdsministeren, at man uden videre kunne sige, at så skal man tage den mening i stedet for selvstændigt at sætte sig ind i lovforslaget. Man ville ikke tage det seriøst og sætte sig ind i det fra arbejdsministerens side – og det har arbejdsministeren åbenbart heller ikke gjort – før man virkelig havde fået kæft, trit og retning i fremskridtspartiets gruppe.

Og så hørte man arbejdsministerens misundelse over, at vi praktiserer demokratiet i form af åbne gruppemøder. Arbejdsministeren er også velkommen til disse åbne gruppemøder, han kan få ordet ved disse åbne gruppemøder, og han kan få lejlighed til at udtale sig, hvis han har noget på hjerte. Så kom bare ind! Det er væsentligt mere underholdende, ville jeg bestemt tro, at være til gruppemøde inde hos os, end det er i naboværelset.

Men så var det således, at arbejdsministeren i al denne tale om gruppemøder, kærlighed, opstandelse efter døden, og hvad der nu ellers var, glemte at svare på det spørgsmål, der var stillet til ham, og som jeg nok synes folketinget har krav på at få besvaret: hvorfor har man ikke på normal vis fået oplyst, hvad arbejdsløshedstallet var for januar måned 1981, nu da vi nærmest er ved at være på vej ud af 1981' februar måned. Hvor stort er det arbejdsløshedstal? Er det virkelig således, at arbejdsministeren intet kender til, hvor mange arbejdsløse der er her i landet efter juleugen i 1980? Eller er det sådan, at han fortier tingene over for folketinget? Det var da naturligt, når vi havde en arbejdsløshedsdebat, at arbejdsministeren svarede på det, når han blev spurgt om det.

Hr. Kaj Poulsen roste hr. Poulsaard, så meget som nu hr. Kaj Poulsen kan gøre det; han kom i hvert tilfælde så langt, at han sagde, at hr. Poulsaard sagde halve sandheder. Bare jeg dog kunne gengælde det, men jeg må desværre sige, at hr. Kaj Poulsen sagde hele usandheder, så jeg kan ikke engang være så venlig over for hr. Kaj Poulsen, som denne var over for hr. Poulsaard. Det var direkte usandt, når hr. Kaj Poulsen sagde, at fremskridtspartiet havde skiftet ordfører og det skulle der nok ligge noget i. Fremskridtspartiet har samme ordfører, som det har haft i denne sag hele vejen igennem. Dernæst sagde hr. Kaj Poulsen, at det, der findes i dette lovforslag, fandtes i Danmark i begyndelsen

[Glistrup]

af 1800-tallet. Hvor og hvornår i Danmark i begyndelsen af 1800-tallet havde man en sådan human, menneskelig ordning, at den enkelte på frivillighedens grund dag for dag selv kan afgøre, hvor han vil gå hen og erhverve sine penge? Det var ikke noget, der herskede i Danmark på Christian VII's tid, det skal jeg love hr. Kaj Poulsen for. Derfor var det hele usandheder, hr. Kaj Poulsen fremførte.

Men all right, det ser ikke ud til, at der endnu har været mennesker nok, der har sat sig ind i dette lovforslag, og så må vi bare ruste os til at skulle igennem en lang og sej arbejdsgang, sådan som det var for socialdemokratiet i 1880'erne. Det bliver altså for fremskridtspartiet i 1980'erne. Men jeg skal love for, at vi vil gøre vor indsats med den samme ildhu og begejstring, som prægede dem, der dengang var firsernes arbejderparti, men nu staves firsernes arbejderparti altså med Z.

Nymann (FP):

Arbejdsministeren påstod, at dette forslag var det ringeste, han havde set, og det er da muligt, set med hans øjne. Men det eneste bevis, arbejdsministeren har på nogenting til dato, er, at han har lavet snart 300.000 arbejdsløse, og han har vel lavet 75.000 førtidspensionister. Det er Deres eneste indsats til dato, hr. arbejdsminister. De kan være stolt af det. Jeg kan ikke se andet, end at af paradoksproblemer er De det største paradoks inden for hele arbejdsløshedsproblematikken. Jeg kan ikke se andet, end at hvis vi vil have arbejdsløsheden bekæmpet her i Danmark, må vi finde sammen på en eller anden måde. Skal det gøres på fremskridtsvis, eller skal det være på socialdemokratisk vis? Det er lige meget. Én ting ved vi: at som det er gjort af socialdemokratiet, duer det ikke, og det vil vise sig ved resultater fremover, at det vil blive værre og værre. Lad os da så prøve at putte en lille bitte smule af fremskridtspolitikken ind i det, lige meget hvad det koster. Jeg mener, at det værste af alt, vi har, er arbejdsløsheden og navnlig ungdomsarbejdsløsheden. Vi må bekæmpe den, koste hvad det koste vil både af ressourcer og menneskelige hensyn. Vi må have den væk. Og derfor mener jeg, at det er ikke nok, at en arbejdsminister kun peger på det gode og det dårlige,

når han selv har lavet 300.000 arbejdsløse og ca. 75.000 førtidspensionister. Det er en ulykke af format.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har et spørgsmål til arbejdsministeren, og det er faktisk også et spørgsmål til formanden for den socialdemokratiske folketingsgruppe. Arbejdsministeren forsøgte ligesom at spille på, at der ikke skulle være enighed i fremskridtspartiets folketingsgruppe om dette forslag. Mit spørgsmål til arbejdsministeren er: var det ikke at spille lidt for dristigt ud, når vi for en uges tid siden oplevede, at vi en 3-4 gange eller måske, for at være realistisk, en 2-3 gange skulle have mødet her i salen udsat, fordi vi skulle vente på, at man blev enig med sig selv i det socialdemokratiske gruppeværelse? Er det ikke lidt for hårdt at spille så hårdt på, om man er 100 pct. enig i andre partier, når vi her i folkettingen for nylig skulle have mødet udsat op til flere gange for at vente på, at man blev enig med sig selv i det socialdemokratiske gruppeværelse?

Flygaard (DR):

Det er min bestemte opfattelse, at man gennem en bedre uddannelse i høj grad medvirker til at skaffe en bedre beskæftigelse, og i den forbindelse tænker jeg særligt på erhvervsuddannelserne. Når nu fremskridtspartiet fremhæver så stærkt, at det vil befordre beskæftigelsen her i landet, så vil jeg gerne bede fremskridtspartiet her fra denne talerstol opregne, hvor mange aktstykker det har stemt for i finansudvalget, når det har drejet sig om erhvervsuddannelse.

Glistrup (FP):

Svaret til hr. Flygaard er, at det at stemme for aktstykker i finansudvalget vil sige at stemme for flere offentlige udgifter. At stemme for flere offentlige udgifter er at stemme for flere skatter. Øget skatteplyndring i Danmark fører til øget arbejdsløshed. Derfor, når hr. Flygaard bestandig er regeringens støtteparti ved at øge og øge de offentlige udgifter i finansudvalget, er han delagtig i det, som arbejdsministeren med rette blev beskyldt for her af hr. Nymann, nemlig at skabe 300.000 arbejdsløse. Det gør man ved at stemme ja til aktstykker i finansudvalget.

[Glistrup]

Dette land har for store offentlige udgifter. Vi har et udgiftstryk på 64 pct. efterhånden, og det kan vi simpelt hen ikke få tingene til at balancere med. Men så længe vi har hr. Flygaard som støtteparti for regeringen i finansudvalget, får vi arbejdsløshed.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Hr. Glistrups bemærkninger må jeg forstå således, at fremskridtspartiet igen har bekræftet, at det ikke vil være med til at skabe det fundamentale grundlag for en bedre beskæftigelse i form af en bedre uddannelse, herunder en bedre erhvervsuddannelse.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det fundamentale grundlag for en bedre, sund og holdbar beskæftigelse er, at danske erhvervsvirksomheder får mindre omkostninger, end de har i øjeblikket, og at danske erhvervsvirksomheder kan komme til at fungere i frihed og ikke skal være bundet ind i alverdens bandager og krykker af aktstykker fra landets finansudvalg. Derfor stemmer vi for en bedre beskæftigelse, når vi siger nej til regeringens aktstykker i finansudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-7

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Forhandling om ministeren for offentlige arbejders redegørelse af 12. februar 1981:

Redegørelse med baggrund i telerapporten.

(Redegørelse nr. V. Anmeldt 12/2 81. Redegørelsen givet 12/2 81. Meddelelse om forhandling 13/2 81).

Forhandling

Otto Mørch (S):

Folketingets forskningsudvalg har haft en meget interessant høring om forskning og erhvervsliv i Danmark, og herunder har man også beskæftiget sig med, hvad der lå af muligheder for en forstærkning inden for teleområdet. Jeg har læst denne rapport, denne beretning, fra udvalget. Jeg har særlig hæftet mig ved direktør Relstedts, Jydsk Telefons, synspunkter, og jeg kan langt hen ad vejen være enig med direktøren i hans synspunkter, herunder særlig besvarelsen af, hvad der fra politisk side kan gøres for at sikre os et forspring inden for telekommunikation og sikre, at disse forspring bliver udnyttet.

Vi ved, at udviklingen går særlig hurtigt på teleområdet, og man må derfor være, skal vi sige oppe på dupperne for ikke at komme bagud. Det må være vores opgave som politikere at sørge for, at der er åbent vand at sejle i, og at der også er mulighed for at sætte sejl til videre frem. Det kræver smidig organisation med en hurtig beslutningsprocedure. Det kræver igen planlægning og styring. Jeg skal senere vende tilbage til en vurdering af, om vi politisk har dækket dette forhold tilstrækkeligt ind.

Jeg er også enig i, at den tekniske udvikling nu og i øget tempo i resten af dette århundrede giver os næsten ufattelige muligheder for forbedring, forenkling, effektivisering og automatisering af nær sagt alle former for produktion og administration såvel i den private som i den offentlige regie og også i den enkelte borgers liv.

Jeg er også enig i, at vi nu må udnytte alle ressourcer, herunder særlig de højere læreanstalters forskningspotentiel, og at vi må satse stærkt på et samarbejde mellem den private og den offentlige sektor, så vi mest muligt bruger dansk industri og dermed bedst muligt sikrer dansk beskæftigelse. Derigennem får vi muligheder for at skaffe den offentlige sektor sådanne hjælpemidler, som gør, at vi har råd til en høj social service og samtidig opruster vores industri til at øge eksporten kraftigt.